Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1882-06-10

þÿ — À ± Á ¬ ´ ¿ ¾ ¿ Â ´ ¯ º .

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11340

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 29)10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 77ί

Συνδρομὴ ἐτησία πριπληρωτέα, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν ταῖς χωρίοις σελίνια ἑπτὰ Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα εἴκοσιν. —Εἰδοποιήσεις ἀ διατριβαὶ καταχωρίζονται πρὸς ἥμισυ φράγκον τὴν γραμμὴν. Ἔγγραφα Κυβερνητικὰ ἀ Δημαρχικὰ πρὸ δύο πένναις τὴν γραμμὴν.— Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζνται ωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56 Αἱ συνδρομαὶ εἶναι ὑπόχρεωτικαὶ ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς ἐκδοσιν ἐπιστέλλονται, ἐκδοτικῶς μὴ ἐπιστρέφονται. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικοῦ τέλους εἶσιν ἀπαράδεκτοι.

Ἐκδότης ἀ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΛΙΣ ΛΟΓΟΣ [illegible]

Γνωστοποίησις

Αἰτοῦμεν συγγνώμην τοὺς κκ. συνδρομητὰς ἡμῶν διότι ἕνεκεν τῆς εἰς Λευκωσίαν μεταβάσεως ἡμῶν συνεπείᾳ τῶν κατὰ τῆς «Ἀληθείας» δύο ἀλλεπαλλήλων μηνύσεων ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τις περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν τελευταίων φύλλων.

Η ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΔΙΚΗ.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι καθ' ἡμῶν ἐγένετο ἑτέρα καταμήνυσις πρό τινος ἐνώπιον τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας ὑπὸ τοῦ Μουφτῆ ἐφένδη καὶ τῶν ὀθωμανῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἐξυβρίσαμεν (!) τὴν Μωαμεθανικὴν θρησκειαν δημοσιευσαντες ἐν ἀνταποκρίσει τινὶ ἡμῶν ἐκ Λευκωσίας παροιμίαν τινὰ γνωστὴν καὶ δημώδη. Τὰς διαφόρους φάσεις καὶ πορείας τῆς παραδόξου ταύτης ὑποθέσεως σκοποῦντες νὰ περιγράψωμεν κατόπιν ἐν λεπτομερείᾳ, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα σήμερον τὴν ἔκδικασιν ταύτης ἐνώπιον τοῦ High Court Λευκωσίας, ἔνθα ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς διέταξε νὰ γείνῃ ἡ διαδικασία. Ἀλλὰ πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν, ὀφείλομεν ὡς ἀμερόληπτοι δημοσιογράφοι ν' ἀπονείμωμεν δημοσίᾳ τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον πρὸς τὸν δικαστὴν Κύριον Σίγαρ ἐπὶ τῇ συνεσει καὶ εὐθυκρισίᾳ, μεθ' ἧς ἐπελάβετο καὶ διεξήγαγε τὴν ὑπόθεσιν, ἀποδείξας ἄκραν ἀμεροληψίαν καὶ εὐθυδικίαν, ἐφ' ᾧ [illegible] ἐπιστώσατο τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν. Δὲν λέγομεν ταῦτα ὅπως προσφέρωμεν θυμιάματα, διότι βδελυττόμεθα τὴν κολακείαν· ὁ δικαστὴς ἐπετέλεσε τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ καθῆκον μάλα δικαίως καὶ ἀμεροληπτως καὶ τῷ ἀποδίδομεν τὸν ἐμπρέποντα ἔπαινον.

Ἡ δίκη ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον 22)3 Ἰουνίου ἐν τῷ σεραγίῳ Λευκωσίας· τὴν 3μ.. μ.. ὥραν εἰσῆλθομεν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐλάβομεν τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου· συνήγορος ἡμῶν ἦτο ὁ δικηγόρος κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης ἐκ Λευκωσίας, ἀναδεξάμενος τὴν ἡμετέραν ὑπεράσπισιν, ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰς ἐγκαρδίους καὶ θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας· τὴν θέσιν τῶν κατηγόρων ἔλαβον ὁ σεβάσμιος Μουφτῆ ἐφένδης καὶ ὀκτὼ ἕτεροι λογάδες ὀθωμανοὶ ἀντιπροσωπεύοντες καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡμῶν ἐξαναστάντας· ἐν τοῖς ὀκτὼ τούτοις ὑπῆρχε καὶ εἷς ὀθωμανὸς ἐκ Λάρνακος καὶ ἕτερος ἐξ ἄλλης πόλεως· ἐκαθέσθησαν οἱ κατήγοροι, ἐκαθέσθημεν καὶ ἡμεῖς· ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ πρὸ αὐτῆς διάδρομος ἐπληρώθησαν ἀκροατηρίου ἐκ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων. τρεῖς ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας παρίσταντο ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Ὁ δικαστὴς ἀνέγνω τοῖς κατηγόροις τὸ διάταγμα τῆς Α. Ἐξοχότητος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ μήνυσις των ἐκ τοῦ Ταβῆ παρεπέμφθη εἰς τὸ High Court, καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν μεταξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κατηγόρων, εἷς ἐξ αὐτῶν ἀπήγγειλε τουρκιστὶ τὴν κατηγορίαν, ἥτις μεθηρμηνεύετο ἀγγλιστὶ ὑπὸ τοῦ διερμηνέως. Ἡ ἐκτενὴς τῶν ὀθωμανῶν κατηγορία, ἣν ἐλλείψει χώρου ἀπέχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περιεστρέφετο κυρίως εἰς τὸ ὅτι φράσεις τινὲς περιεχόμεναι ἐν ἀνταποκρίσει τινὶ ἐκ Λευκωσίας δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ 64 ἀριθμῷ τῆς «Ἀληθείας» προὐτίθεντο νὰ ἐξυβρίσωσι(!) δῆθεν τὸν ἱδρυτὴν τῆς θρησκείας τριακοσίων ἑκατομμυρίων λαοῦ, ὅπερ ἐπίνεγκε μέγαν ἀναβρασμὸν παρὰ ταῖς ὀθωμαναῖς καὶ διαίρεσιν καὶ μῖσος (;) μεταξὺ τούτων καὶ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων, κατέληγε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διασαλευθείσης ἡσυχίας καὶ τάξεως ἔπρεπε κατὰ τὸ δεῖνα ἄρθρον ἡ μὲν ἐφημερὶς νὰ παυθῇ διὰ παντός, ἡμεῖς δὲ νὰ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν!!!

Ὁ δικαστὴς ἠρώτησε τοὺς κατηγόρους ἂν εἶχον ἕτερόν τι νὰ εἴπωσιν, ἀπαντησάντων δὲ τούτων ὅτι μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγόρου θὰ ὡμίλουν καὶ αὖθις, ταῖς εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τῆς ὑπερασπίσεως δὲν τοῖς ἐπετρέπετο νὰ προσθέσωσί τι ἐκτὸς ἂν ἠρωτῶντο, καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντες, ἀλλ' εἷς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων. Τότε ἀπηγγέλθη καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἡμῶν καὶ μετὰ βραχεῖαν καὶ αὖθις συζήτησιν μεταξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κατηγόρων, προσπαθοῦντος ἐκείνου μὲν ν' ἀποδείξῃ αὐτοῖς ὅτι ἡμεῖς εἴχομεν δίκαιον, τούτων δὲ διαμαρτυρομένων καὶ ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἰδέαν των, τὸ δικαστήριον συνέταξε καὶ ἀπήγγειλε τὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐκήρυξεν ἡμᾶς ἀθῴους τῆς προσαπτομένης ἡμῖν βαρείας κατηγορίας.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνηγόρου ἑλληνιστὶ ἀπαγγελθεῖσα καὶ ἀγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ μεθερμηνευομένη ὑπερασπισις ἡμῶν ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἀκολούθως.

«Δὲν λυποῦμαι τόσον παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ τούτου Δικαστηρίου ὡς κατηγορούμενος, καθότι προορισμὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ ἀκούῃ οἱονδήποτε παράπονον καὶ διανέμῃ δικαιοσύνην, ὅσον διότι ἀπέβη δυνατὸν νὰ πείσωσι τοὺς συμπολίτας μου ὀθωμανοὺς ὅτι κατεχωρήσθη εἰς τὸ φύλλον μου διατριβὴ ἀπὸ σκοποῦ καθαπτομένη τῆς θρησκείας αὐτῶν. Τοιοῦτον εὐτυχῶς παράδειγμα ἀπὸ τῆς κατακτήσεως δὲν ἔχουσιν ἐν Κύπρῳ, ὅπου ἡ θρησκεία, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν ὑπῆρξαν πάντοτε σεβαστά. Ἔχω δὲ διὰ πεποιθήσεως ὅτι ἄνευ πολλοῦ τοῦ κόπου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλω πείσῃ οὐχὶ μόνον τὸ σεβαστὸν τοῦτο Δικαστήριον, ἀλλὰ ἐνδομύχως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιδίκους μου ὅτι οὐχὶ μόνον πρόθεσις προσβολῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐλαχίστη ἐκ μέρους μου, ἀλλ' οὔτε κατὰ νοῦν κἂν ἐπῆλθέ μοι ὅτι ἦν δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ τὸ τοιοῦτον ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας, οὔτε θά μοι ἐπήρχετό ποτε.

Ἡ ἀγόρευσις τῶν εὐγενῶν ἀντιδίκων μου περιστρέφεται περὶ τὸ ὅτι, διατριβὴ καταχωρισθεῖσα εἰς τὸ φύλλον μου, περιέχουσα δῆθεν ὕβριν κατὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας των, κατεστάραξε τὸν ὀθωμανικὸν τῆς νήσου πληθυσμὸν καὶ ἐπήνεγκε διαίρεσιν καὶ μῖσος μεταξὺ τούτου καὶ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων, καὶ ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πρὶν βασιλευούσης εἰρήνης δέον νὰ παυθῇ διὰ παντὸς τὸ φύλλον τοῦτο, ἐπιβληθῇ μοι δὲ ἡ μεγίστη τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ νόμῳ ποινῶν.

Ἡ κατ' ἐμοῦ ἐκτοξευομένη κατηγορία δὲν βασίζεται ἐπὶ γεγονότος, δηλ. ἐπὶ ὕβρεως περιεχομένης ἐν τῷ φύλλῳ μου κατὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας των Μωάμεθ, ἀλλ' ἐπὶ ὑποθέσεως, ἐπὶ εἰκασιῶν ὅτι παροιμία τις ἐν τῇ διατριβῇ ἐκείνῃ ὑπαινίττεται τὸν θρησκευτικὸν τοῦτον ἀρχηγόν. Ἐπὶ ποινικῶν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ πράγματα σαφῆ καὶ ὡρισμένα, καὶ οὐδόλως λαμβάνει ὑπ' ὄψει ὑποθέσεις καὶ εἰκασίας, τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ ὅπως ἀπορριφθῇ ἡ κατ' ἐμοῦ ἀγωγή. Ἀλλὰ θέλω ἐξετάσῃ, Κύριε Δικαστά, ἂν καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις των ἔχῃ λόγον ὑπάρξεως.

Λέγω λοιπὸν ὅτι οὐδένα τοιοῦτον ἔχει· διότι

1ον. Ἐν ἑκάστῳ ἐγγράφῳ ὑπάρχει σκοπός τις, δι' ὃν γράφεται, καὶ αἱ φράσεις ἢ αἱ λέξεις αἱ σχηματίζουσαι τοῦτο ὀφείλουσι σχετικῶς πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται. Ἡ διατριβὴ λοιπὸν ἡ περιέχουσα τὴν παροιμίαν ἐκείνην, δι' ἣν κατηγοροῦμαι, τί ἀφηγεῖτο καὶ τίς ὁ σκοπός της; Ἀφηγεῖτο σκηνὴν χαρτοπαικτῶν, σκοπὸν δὲ εἶχε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐρωτῶ κατὰ συνέπειαν, Κύριε Δικαστά, ἂν χαρτοπαίκται, βλέποντες κινούμενα τὰ βαλάντιά των ἐρίζοντες δὲ ἀλλήλοις διότι ὀρθῶς ἢ ἐσφαλμένως συνέλαβέ τις ἐκ τούτου τὴν ἰδέαν ὅτι ἐτελεῖτο κλοπή, μεταχειριζόμενοι δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν συνήθη καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ Εὐρώπην παροιμίαν ἐκείνην εἶχον ὑπ' ὄψει θρησκείαν τινὰ ἢ ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ θεολογῶσιν, ὥστε ἡ παροιμία ἐκείνη νὰ ὑποτεθῇ ὡς ἀφορῶσα πρὸς θρησκείαν τινά. Ἂν ἡ διατριβὴ ἐκείνη εἶχεν ἀντικείμενον τὴν Μωαμεθανικὴν θρησκείαν

ἡ παραλληλισμὸν αὐτῆς πρὸς ἑτέραν, ἐγίγνετο δὲ χρῆσις τῆς παροιμίας ἐκείνης, πιθανὸν τότε νὰ ὑπῆρχε βάσις πρὸς κατηγορίαν. Ἀλλ' ὁ ἐκ παροιμίας περιεχομένης ἐν διατριβῇ, πραγματευομένῃ περὶ χαρτοπαικτῶν ἐριζόντων διότι τινὲς ἐπιτυχῶς ἐμάντευον τὰ χαρτιά, ἐξάγων τὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὴ ἀναφέρεται πρὸς θρησκείαν τινὰ, διατελεῖ ἐν μεγίστῃ πλάνῃ, τὸ δὲ συμπέρασμά του ἔχει ὡς βάσιν πᾶν ἄλλο ἢ τὴν λογικήν.

2ον. Μολονότι ἡ διατριβὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ παροιμία ἐκείνη νὰ μὴ ἀναφέρηται πρὸς θρησκείαν τινὰ, ἔσπευσα οὐχ ἧττον, Κύριε Δικαστὰ, ἅμα μαθὼν ὅτι κατεβάλλοντο προσπάθειαι ὅπως πείσωσι τοὺς συμπολίτας μου ὀθωμανοὺς ὅτι ὑπῆρχε προσβολὴ κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἔσπευσα λέγω νὰ δημοσιεύσω νέαν διατριβὴν τοῦ αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ μου διαμαρτυρομένου κατὰ τῶν κακοβούλων τούτων προσπαθειῶν καὶ διακηρύττοντος ὅτι οὐδεμία ὑπῆρχε προσβολὴ τῆς θρησκείας τῶν φίλων ὀθωμανῶν ἐν τῇ πρώτῃ· οὔτε ἀγωγὴ οὔτε ἰδέα ἀγωγῆς ὑπῆρχε κατ' ἐμοῦ τότε, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅπως προλάβω τοὺς συμπολίτας μου ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγήσωσι πίστιν εἰς εἰσηγήσεις κακοβούλους, τὸ δὲ διότι ἐθεώρησα ἑαυτὸν προσβεβλημένον διότι τοιαύτη ἐξεφράσθη ἰδέα ἁπλῶς, ἔκρινα καθῆκόν μου νὰ πράξω τοῦτο. Ὥστε λόγος ἀγωγῆς οὔτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τελευταίας διατριβῆς ὑπῆρχε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον κατόπιν ταύτης.

3ον. Ἡ παροιμία αὕτη εἶναι κοινὴ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς, εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιοτάτη. Τινὲς μὲν, ἐκ παραδόσεως βεβαίως, ἀνάγουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀμέσως μ. Χ. πρώτους αἰῶνας ἤτοι 600 περίπου ἔτη πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας καὶ ἀποδίδουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς μ. Χ. προφητεύοντας τοῖς Ἰουδαίοις τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου, τινὲς δὲ θέλουσι ταύτην μεταγενεστέραν, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς, καὶ ἐφαρμόζουσι ταύτην εἰς τοὺς Καλανδαριστὰς οἵτινες προέλεγον τὰς βροχὰς, τοὺς σεισμοὺς, θανάτους βασιλέων κτλ. Καὶ αὐτὴ λοιπὸν καθ' ἑαυτὴν ἡ παροιμία ἄσχετος πρὸς τὴν ἐν λόγῳ διατριβὴν οὐδὲν περιέχει τὸ προσβλητικὸν κατὰ θρησκεύματός τινος. Μάρτυρας δὲ τῶν λεγομένων μου ἔχω ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀνατολὴν, προτείνω δὲ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, τῆς Κων)πόλεως, ἂν μεταχειριζόμενοι τόσον συνεχῶς τὴν φράσιν αὐτὴν ἔχωσι κατὰ διάνοιαν κἂν τὴν προσβολὴν θρησκεύματός τινος.

4ον. Ἡ λέξις προφήτης σημαίνει ἐνταῦθα ἁπλῶς τὸν προλέγοντά τι, ὥστε οὐδὲ κατὰ τοῦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας, καθότι κατ' αὐτὴν τὴν θρησκείαν ὁ ἱδρυτὴς δὲν εἶναι ἁπλῶς ἄνθρωπος προλέγων τὰ συμβησόμενα, ἀλλ' ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ γνωστὸς ἡμῖν τίτλος του εἶναι τὸ Ρεσοὺλ-Ἀλλὰχ ἤτοι ἀπόστολος Θεοῦ, τοῦθ' ὅπερ καθ' ἑκάστην ἀκούομεν κηρυττόμενον ἀπὸ τῶν μιναρέδων. Οἱ ὀπαδοί του ἴσως ἀπονέμουσιν αὐτῷ καὶ ἄλλα ἐπίθετα, ἀλλ' ἄγνωστα ἡμῖν. Καὶ αὐτὴ λοιπὸν ἡ λέξις ἐν τῇ σημασίᾳ, ἣν ἔχει ἐνταῦθα, εἰς οὐδὲν θρήσκευμα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ.

5ον. Ἡ θρησκεία ἡ Χριστιανικὴ ἀναγνωρίζει ὅτι ἅγιοί τινες ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους προεφήτευσαν ἀλανθάστως γεγονότα μέλλοντα νὰ συμβῶσιν (ὅρα πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. ια'. ἐδαφ. 27. 28. καὶ κεφ. ιγ'. ἐδάφ. 1, καὶ κεφ. ιθ'. ἐδαφ. 6. καὶ κα'. ἐδαφ. 9—11.) Οὐδεμία ἄρα τρανοτέρα ἀπόδειξις δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ἡ παροιμία αὕτη εἶναι ἀθωοτάτη οὐδὲν περιέχουσα τὸ καθαπτόμενον θρησκείας τινός. Διότι ἂν ἀπέβλεπε πρὸς θρήσκευμά τι, θὰ ἀπέβλεπε πρὸ παντὸς ἄλλου πρὸς τὸ Χριστιανικὸν, ὅπερ ἀναγνωρίζει προφήτας μετὰ Χριστὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ μετεχειρίζοντο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παροιμίαν προσβάλλουσαν τὴν θρησκείαν των.

Κατόπιν τούτων ἔχω διὰ πεποιθήσεως, Κύριε Δικαστὰ, ὅτι οὐχὶ μόνων τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Δικαστήριον ἐπείσθη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίδικοι ὅτι οὔτε προσβολὴ ὑπάρχει οὔτε ἡ ἰδέα ἐπῆλθέ μοί ποτε ὅτι ἦν δυνατὸν τὸ τοιοῦτον νὰ θεωρηθῇ προσβολὴ κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν. Τούτου τεθέντος, πᾶσα ἰδέα διαιρέσεως καὶ σκανδάλου αἴρεται ἐφ' ᾧ καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω πλειότερον περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος τούτου, διότι καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἱερὸν νόμον τῶν ἀντιδίκων πιπτούσης τῆς ἀρχῆς πίπτει καὶ τὸ παρακολούθημα. Παρακαλῶ λοιπὸν ὅπως τὸ Δικαστήριον εὐαρεστηθῇ νὰ κηρύξῃ τὴν κατ' ἐμοῦ ἀγωγὴν ὡς ἀβάσιμον καὶ ἀπορρίψῃ ταύτην.»

Κύριε Σαντάντα τῆς "Ἀληθείας"

Μετ' ἀφάτου λύπης ἔμαθον ἐκ φήμης καὶ ἐβεβαιώθην ἐκ τοῦ 75 ἀριθ. τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ὅτι κατεδικάσθητε ὑπὸ τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας εἰς δεκαπεντάλιρον!!! πρόσιμον διότι ἐδημοσιεύσατε ἀλληλογραφίαν τινὰ ἐκ Λευκωσίας μεγίστῃ δ' ἀπορίᾳ κατεσχέσθην ἐκ καθαρᾶς πηγῆς μαθὼν ὅτι τὴν βαρεῖαν ταύτην ποινὴν ὑπέστητε, μὴ ἐπιτραπείσης ὑμῖν τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας τῶν δημοσιευθέντων ἰσοβάθμιος δὲ τῇ τε λύπῃ καὶ τῇ ἀπορίᾳ μου ὑπῆρξε σήμερον καὶ ἡ ἔκπληξις μεθ' ἧς ἔμαθον ὅτι ἑτέρα κλῆσις ἐστάλη ὑμῖν παρὰ τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου προσκαλοῦντος ἡμᾶς ἵν' ἀπολογηθῆτε διὰ τὸ ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐκείνῃ ἀναφερόμενον κοινὸν λόγιον "πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης...." ἐναγαγόντος ὑμᾶς τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν ὀθωμανῶν ἀρχηγοῦ μετ' ἄλλων εἴκοσιν ὀθωμανῶν προεσώτων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ λόγιον ἀναφέρεται [;!!!] εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς θρησκείας αὐτῶν, ὡς μετὰ τὸν Χριστὸν ὑπάρξαντα. Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης δικαστικῆς ἀποφάσεως καί τοι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω αὐτὴν ἐν τούτοις ὅμως ἀπέχω τοῦ νὰ ἐκφέρω οἱανδήποτε γνώμην διότι μηδὲν ἐξεπαγγέλματος νομικὸς καὶ ἀμοιρῶν κατὰ συνέπειαν νομικῶν γνώσεων ἐνδεχόμενον νὰ προσκόψω εἴς τι, καὶ ἀφίημι λοιπὸν τά τε σχόλια καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νομικούς· ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅμως δι' ὃ ἤδη προσκαλεῖσθε εἰς ἀπολογίαν ἐκφέρω κἀγὼ τὴν ἐξῆς κρίσιν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐνδύομαι κἀγὼ ἔνδυμα προφήτου καὶ χωρὶς νὰ φοβηθῶ μήπως λεχθῇ καὶ δι' ἐμὲ τὸ δὶς περίπου μαθουσάλια ἔτη μετροῦν καὶ πάγκοινον σχεδὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ, ἀγνοῶ δ' ἂν μὴ καὶ ἐν τῷ δυτικῷ, ἡμισφαιρίῳ τυγχάνον, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν πολύκροτον παρ' ἡμῖν κατασὰν λόγιον "πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης....." χωρὶς) ἐγὼ νὰ φοβηθῶ μήπως καὶ δι' ἐμὲ λεχθῇ τοῦτο, προφητεύω ὅ τι ἡ νεότοκος ἰδέα ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προσβάλλει τὸν ἱδρυτὴν τῆς τῶν ὀθωμανῶν θρησκείας δὲν εἶναι ἀποκύημα μουσουλμανικῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἄλλου διεσταλμένου καὶ κακοβούλου νοός· διότι οὐχὶ μόνον μετὰ τὴν κατοχὴν ὁπότε ἰσότης μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἐσμὲν ὁμοιοπαθεῖς, ἀπειράκις ἴσως καὶ ὑπὸ ἀπείρων σωμάτων καὶ ἐνώπιον πολλῶν μάλισα Μωαμεθανῶν ἐλέχθη, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς κατοχῆς ὁπότε οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κυριαρχοῦν στοιχεῖον, καὶ ὅμως οὐδέποτε ἐπῆλθεν αὐτοῖς τοιαύτη τις ἰδέα, ἂν μάλιστα δέν με ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἤκουσά ποτε ὀθωμανοῦ ἰδίοις χείλεσιν ἀφελῶς προφέροντος τοῦτο λόγου γινομένου περὶ Καζαμίου, ἀλλὰ καὶ ἤδη οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι καὶ οἱ εὐφρονοῦντες τῶν ὀθωμανῶν δὲν πιστεύω νὰ παραδέχωνται καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀρτιγένητον ταύτην ἰδέαν, ἥτις ἐν κακίαις συλληφθεῖσα, ἐν πονηρίαις, κυηθεῖσα καὶ ἐν ἀνομίαις τεχθεῖσα δι' οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἐτέχθη, εἰμὴ πρὸς διασπορὰν σκανδάλων καὶ διχονοιῶν μεταξὺ τῶν δύο συνοίκων φυλῶν· ἄλλως τε τὸ λόγιον τοῦτο ἂν ἐλέγετο ὑπ' ἀνθρώπων σπουδαζόντων καὶ οὐχὶ παιζόντων, πρώτη θὰ κατεξανίστατο κατ' αὐτῶν διαμαρτυρομένη αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, διότι καὶ τὰ ἱερὰ ἡμῶν βιβλία πολλοὺς ἀναφέρουσι μετὰ Χριστὸν προφήτας, ὧν μάλιστα καὶ αἱ προφητεῖαι ἐξεπληρώθησαν· οὕτω π. χ. ἐὰν ἀνοίξῃ τις τὴν ἱερὰν τῶν πράξεων βίβλον, θέλει ἀναγνώσει ἐν μὲν τῷ κεφ. ια'. ἐδαφ. 27—28 "ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος" ἐν δὲ τῷ ιγ'. 1 "ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν Ἐκκλησίαν προφῆται..." ἐνδὲ τῷ ιθ'. 6. "καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον" ἐν δὲ τῷ κα'. 9-11 "τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι· ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος" καὶ ἐν γένει ἐπιλείψει με ὁ χρόνος διηγούμενον τὰς ἐν ταῖς μετὰ Χριστὸν Ἱεραῖς ἡμῶν βίβλοις ἀνοφερομένας προφητείας· παραλείπω τὸ μυστηριῶδες βιβλίον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ βιβλίον προφητικὸν, παραλείπω ἄλλα πολλὰ ὑπὸ τοῦ στενοῦ τοῦ χρόνου βιαζόμενος, καὶ λέγω συνελόντως ὅτι τὸ λόγιον τοῦτο εἰς οὐ ἕνα προφήτην ἀναφέρεται καὶ πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας ὅστις εἶναι αἴσωνεώτερος αὐτοῦ· ἐδημιουργήθη δὲ διὰ τοὺς μάγους καὶ γόητας, οἵτινες λυμαίνονται τοὺς ἁπλοϊκοὺς προλέγοντες αὐτοῖς τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς τύχην, ὑπόσχονται μὲ τὸν ψιθυρισμόν τινων λέξεων ν' ἀπομακρύνωσι κακὰ ἀπ' αὐτῶν, προφητεύουσι ποῦ καὶ πῶς καὶ πότε. ὁ διάβολος ἐκακοποίησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὑπόσχονται αὐτῷ θεραπείαν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ τραχήλου προσαρτήσεως φυλακτηρίων ἢ πιτακίων καὶ ἐπαγγέλλονται ὅτι δύνανται ν' ἀνακαλύψωσι κακοποιοὺς, ν' ἀνακαλύψωσι κλέπτας καὶ νὰ μαντεύσωσι ποῦ εἶναι κεκρυμμένα τὰ κλαπέντα κ.λ.π. κ.λ.π. οὔτοι οὐ μόνον ὑλικῶς βλάπτουσι τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς ὁ καὶ ἀπατρεψεν ἡμᾶς ἀπ' αὐτῶν εἰπὼν "οἱ κ. ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιαθῆναι ἐν αὐτοῖς" οἱ δὲ πρῶτοι χριστιανοὶ οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι τῆς πίστεως ζηλωταὶ πρὸς περισσοτέραν περιφρόνησιν τῶν ἐγγαστριμύθων καὶ ἐπαοιδῶν τούτων ἐδημιούργησαν πιθανώτατα ἔκτοτε καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος λόγιον, ὥστε εἶναι γεραίτερον τοῦτο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας ἐπλατύνθη δὲ πλατυνθέντων καὶ τῶν μάγων καὶ μαυλοντπίδων λέγεται ὅ ἤδη χάρν παιδιᾶς καὶ διὰ πάντα προφητικῶς ἀποφαινόμενον περί τινος γεννησομένου ἢ γενομένου μὲν, ἔχοντος ὅμως τὴν

καταγωγὴν καὶ τοὺς λόγους τῆς γενέσεως ἀσαφεῖς καὶ σκοτεινούς. Ἐν ἄλλαις λέξεσι μὲ περισσότερον δικαίωμα ἠδύνατο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ν' ἀναφερθῇ καθ' ὑμῶν ἂν τοῦτο εἶχέ τινα σημασίαν ἀλλὰ καλῶς ἐπίσταται οὗτος τήν τε ἀρχὴν καὶ τοὺς λόγους τῆς ὑπάρξεως τοῦ λογίου. Ἀλλ' ἄλις.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λεμησσοῦ 19)31 Μαΐου 82.

Εἷς τῶν συνδρομητῶν τῆς "Ἀληθείας."

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Λευκωσίας.

Ἐξοχώτατε.

Ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμ. τῆς Κυβερν. Κυρίου Οὐάρρεν σαλπίσαν μοι ἐγκύκλιον τὴν ἀφορῶσαν τὴν Σχολὴν τῆς κωμοπόλεως Κυθραίας. Ἤδη ἀπαντῶν εἰς αὐτὴν λέγω τὰ ἑξῆς.

Τὴν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἡμῶν χρηματικὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως δεχόμεθα εὐχαρίστως ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ἡ Κυβέρνησις λάβῃ καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις εἶναι καὶ ὁ Γενικὸς Πρόεδρος ὅλων τῶν Σχολείων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν τῆς νήσου πληθυσμόν, τὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν, ὅστις ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς περὶ παιδείας αἰτήσεις ἡμῶν.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ σας πληροφορήσω πρὸς ἀπάντησιν, μεθ' ἃ διατελῶ τῆς Ἡμετ. Ἐξοχότητος τελειοτάτος θεράπων.

Ὁ ἰδιαίτερος Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Κυθραίας

Θ. Ι. ΦΡΑΓΚΟΥΣ.

Κυθραία 21)2 Ἰουνίου 1882.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὰ τῆς Αἰγύπτου περιπλέκονται, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε αἱ δυτικαὶ δυνάμεις οὐδεμίαν ἔλαβον ὁριστικὴν ἀπόφασιν. Αἱ φῆμαι ὅτι πρόκειται δῆθεν νὰ σιγκροτηθῇ διπλωματικὸν συνέδριον ἐν Κων)πόλει ἢ ἴσως μελετᾶται ἡ εἰς Αἴγυπτον ἀποστολὴ τουρκικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τῶν ἐλεγχόντων τὰς δυνάμεις, δὲν ἐπιβεβαιώθησαν μέχρι τοῦδε. Τὸ κύριον κώλυμα εἶναι ὁ Ἀράβη πασᾶς, ὃν αἱ δυτικαὶ δυνάμεις θέλουσι νὰ ἄρωσιν ἐκ τοῦ μέσου, ἀλλ' ὅστις δὲν σέργει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐκλίπῃ τὴν Αἴγυπτον οἰκείᾳ θελήσει, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας μάλιστα παρασκευάζεται εἰς ἀντίστασιν. Τί νὰ φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ ὁ Ἀράβη πασᾶς, γίνεται δῆλον ἐξ ὅσων εἶπεν ἐσχάτως τῷ ἀνταποκριτῇ τῆς γαλλικῆς ἐφημερ. Clairon. "Ἐντελῶς [εἶπεν] ἐν Αἰγύπτῳ ἐντολὴν, ἣν οὐδέποτε θὰ ἀποθέσω· ὁ λαὸς μὲ θεωρεῖ ὡς υἱὸν τοῦ Προφήτου. ἐὰν αἱ δυνάμεις μετέλθωσι βίαν, θὰ ἀπαντήσωμεν δυσχερείας πολλῷ μείζονας ἢ ὅσας φαντάζονται."

— Βουλευτὴς τῆς δυτικῆς κομητείας Χόρκοσχίρ, ἀντὶ τοῦ δολοφονηθέντος Λόρδου Καβένδη, ἐξελέχθη ὁ φιλελεύθερος Ἰσαὰκ Χόρδεν διὰ ψήφων 9802 κατὰ 7865, ἃς ἔλαβεν ὁ τῶν Τορίων ὑποψήφιος Χάρδυ υἱὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπουργοῦ ὑπὸ τὸν Βήκονσφηλδ.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐσυζήτησε χθὲς τὴν πιθανότητα στρατιωτικῆς ἐν Αἰγύπτῳ Τουρκικῆς ἐπεμβάσεως καὶ ἀπεφάσισεν ὅτι ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἡ ἐπέμβασις νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Σουλτανικῆς κυριαρχίας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ οὐχὶ μὲ ὅρια νέα καὶ προδιαγεγραμμένα.

Εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβὲς ὅτι ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος ἔλαβε διακοίνωσίν τινα δικαιολογοῦσαν τὰς φήμας, αἵτινες διεσπάρησαν περὶ πιθανῆς μεταβολῆς τῆς τῶν κατασάσεως τῶν Αἰγυπ. πραγμάτων.

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπέδωκαν διακοίνωσιν τῇ Πύλῃ, δι' ἧς αἰτοῦνται ἵνα ὁ Ἀραμπὴ πασᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τοῦ στρατιωτικοῦ κόμματος κληθῶσιν εἰς Κων)πολιν.

Ἡ τῆς Πύλης ἀπάντησις ἀγνοεῖται ἔτι.

Μ' ὅλας τὰς διαψεύσεις, ἡ ἀποστολὴ Ὀθωμ. Ἐπιτροπῆς εἰς Αἴγυπτον εἶναι ἀποφασισμένη. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἐπιδοθεῖσα τῇ Πύλῃ διοκοίνωσις τῶν πρέσβεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ζητεῖ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀραμπὴ πασᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν εἰς Κων)πολιν, διδομένων πρὸς τοῦτο ὁδηγιῶν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους πρὸ τοῦ ἀπόπλου τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἅτινα ἑτοιμάζονται διὰ τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ ὁποῖα, ἀνερχόμενα εἰς τέσσαρα, εἰσὶ τὰ ἑξῆς. Δύο φρεγάται Α.' τάξεως, ἡ Ὀσμανιὲ καὶ Ὀρχανιὲ καὶ δύο κορβέτται, ἡ Βὰδ Μπιλὰντ καὶ ἡ Μωχαντέμ χέρ.

Ὁ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τοῦ "Χρόνου" ἐν Παρισίοις βεβαιοῖ ὅτι ὁ λόρδος Δυφερν, καὶ ὁ μαρκέσιος μὲ Νοαὶλ ἔλαβον ὁδηγίας ἐν Κ)πόλει, ἵνα προτείνωσι περιωρισμένην ἐπέμβασιν τῆς Πύλης ἐπ' ὀνόματι τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη θέλει ἀρχίσει διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβαινούσης πλοίου πολεμικοῦ, ἥτις θέλει ἐξορκίσει τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Αἰγ. στρατοῦ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Κεδίβου, ἐγκρίνουσα τὴν τρόσθεν διαγωγὴν τῆς Α. Υ.

Οἱ πρέσβεις τῶν λοιπῶν δυνάμεων ἔλαβον διαταγὰς νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πρότασιν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἀγγέλλεται ἐπισήμως ὅτι αἱ Κυβερνήσεις Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας, ἀφοῦ συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ πρακτέου, ἀπεφάσισαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πολιτικὴν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος καὶ ὅτι ἔπεμψαν ὁδηγίας ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἰς τοὺς πρέσβεις των παρὰ τῇ Πύλῃ. Αἱ ὁδηγίαι αὗται περιστρέφοντο εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Τευφὶκ ὡς Κεδίβου καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ καθεστῶτος.

Ἐὰν καταστῇ ἀπαραίτητος ἀγγλογαλλικὴ κατοχὴ, λέγεται ὅτι ἡ ἀπόβασις θὰ γίνῃ εἰς Ἰσμαηλίαν, ὅθεν ἡ εἰς Κάϊρον ἀπόστασις εἶναι βραχεῖα, δὶν φράττει δὲ τὴν ὁδὸν ὁ Νεῖλος.

—Κων)πόλις Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔλαβεν ἀναφορὰς τῶν προκρίτων καὶ τοῦ στρατοῦ τῆς Αἰγύπτου, ζητούντων τὴν καθαίρεσιν τοῦ Τεφὶκ πασσᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σελὶμ πασσᾶ. Τὸ ναυαρχεῖον ἔλαβε διαταγὴν νὰ ἑτοιμάσῃ ἀμέσως τὸ θωρηκτὸν "Ὀσμανιὲ", ὅπερ θὰ εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀποπλεύσῃ αὔριον.

—Κάϊρον. Οἱ οὐλεμάδες, οἱ πρόκριτοι, αἱ ἀντιπροσωπίαι τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐμπόρων ἐζήτησαν νὰ διορισθῇ πάλιν ὁ Ἀραβὺ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν· Ὁ Κεδίβης ἐνέδωκεν εἰς τὰς αἰτήσεις των. ὁ δὲ Ἀραβυς διεβεβαίωσε τοὺς προξένους ὅτι ἡ δημοσία τάξις οὐδόλως θέλει διαταραχθῇ.

—Κων)πολις. Ἡ διακοίνωσις τῆς Πύλης πρὸς τοὺς πρέσβεις λέγει ὅτι ἡ Τουρκία θέλει παραδόσει τῇ Ἑλλάδι τὰ ἐπὶ τῶν μεθορίων ἀμφισβητούμενα μέρη, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς παραιτηθῇ πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς Ἀναλήψεως.

— Ἡ Πύλη διώρισεν ἐπιτροπὴν ὅπως ἐξετάσῃ προσεκτικῶς τὰς ἀναφορὰς τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης περὶ διαφόρων διοικητικῶν μεταβολῶν.

— Μαυροβούνιοι ἐμποδισθέντες ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ τοῦ νὰ διαβῶσιν ἐν Βοσνίᾳ παριβίασαν τὰ τουρκικὰ σύνορα.

Περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ καταστάσεως ἐρανιζόμεθα ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν φύλλων τὰς ἑξῆς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις τοῦ πρακτορίου Stefani.

Κάϊρον. Συμφώνως πρὸς τὰς συμβουλὰς τῶν ἀντιπροσώπων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὁ Κεδίβης ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου καὶ προσεκάλεσε τὸν Βομὰρ Λουφτὴ διοικητὴν Ἀλεξανδρείας.

— Ὁ παρισινὸς "Χρόνος" γράφει: "Λέγεται ὅτι ὁ Τεβφὴκ, φοβούμενος διὰ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, προετοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Καΐρου ἐν συνοδείᾳ μετὰ τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ ὑπουργείου, ἅτινα ἤθελον νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπου θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου."

Πάρις. Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργείου θεωρεῖται παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὡς πλήρης σχεδὸν λύσις τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Βουκουρέστιον. Καὶ ἕτερα τρία πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἡτοιμάσθησαν πρὸς ἀπόπλουν διὰ τὴν Αἴγυπτον. Ἄδεται ὅτι θ' ἀνατεθῇ εἰς ἑλληνικὸν στρατὸν ν' ἀποβιβασθῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιζηλιῶν.

—Τὰ πρόστασι τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας αἱ δυνάμεις παρεδέχθησαν νὰ διευθετήσωσι τὰ τῆς Αἰγύπτου διὰ συνδιασκέψεως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Παρίσιοι. Δραστήριος ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν πρεσβευτῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀθωμανοῦ ἐπιτρόπου καὶ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἀντικειμένου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Λονδῖνον: Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ναυαρχείου, λυφθεῖσαν τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς, ἡ ναυτικὴ μοῖρα τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης θέλει ἐνισχύσει τὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλον.

ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς προσεῖπε τὰ ἀκόλουθα:

Μετὰ χαρᾶς ἐπαναβλέπω ὑμᾶς κατὰ τὴν ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ὑπῆρξέ μοι εὐάρεστον ἔργον τὸ πληροφορεῖν ὑμᾶς περὶ τῆς ὑλικῆς ἐπιδόσεως τῆς Νήσου ἐπιδεικνυομένης ὑπὸ τῆς στατιστικῆς τῶν διαλλαγῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου. Νῦν δ' εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι τὸ ἔτος 1881 δὲν ὑστέρησε τῶν προγενεστέρων. Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὸ 1881 ηὔξησε 25 τοῖς ἑκατὸν, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ 15. Πρῶτον ἤδη μετὰ τὴν κατοχὴν εἴδομεν ἱκανῶς καλὴν εἰσοδείαν ἐν τῇ Μεσορίᾳ, ἐξήχθησαν δὲ 57,000 λιρῶν ἀξίας γεννήματα ἐπὶ πλέον, ἐνῷ εἰσήχθησαν 42,600 λιρῶν γεννήματα ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὸ 1880, τοῦτο ὅπερ δεικνύει ὅτι ἡ τῶν σιτηρῶν εἰσοδεία ἀπέδωκε λίρας 100,000 πλέον ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, τοῦτο δὲ καίτοι αἱ τιμαὶ ἦσαν λίαν ἠλαττωμέναι.

Οὐ μόνον δ' ἡ τῶν γεννημάτων παραγωγὴ ηὔξησεν, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ οἴνου ἀπὸ 46,000 λιρῶν ἀνῆλθεν εἰς 52,000 λίρας ἡ δὲ τῶν σταφυλῶν ἀπὸ 11,600 εἰς 22,700. Ἡ τοῦ ταχυδρομείου ἐργασία ἐξετάζη, λίραι δὲ 50,000 εἰς χρυσὸν εἰσῆλθον εἰς τὴν Νῆσον. Πρὸς δὲ τὸ ἔτος 1881 ἐπέδειξε πλέον ἢ αὔξησιν πλούτου τῆς Νήσου, ἤτοι ἐλάττωσιν ἐγκλημάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταγγελθέντων ἐγκλημάτων ὑπῆρξε 44 τοῖς ἑκατὸν ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὸ 1880, ὁ δὲ ἀριθμὸς ὅσων κατηγγέλθησαν μὲν ἀλλ' ἄνευ ἐπελθούσης καταδίκης ἠλαττώθη πλέον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ. Λίαν εὐχάριστον τὸ εὑρίσκειν αὐξουσαν κίνησιν ἐμπορίου παρακολουθουμένην ὑπὸ μείζονος ἀσφαλείας ἰδιοκτησίας.

Δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω [illegible] τὴν κατὰ τῆς ἀκρίδος ἡμῶν καταδίωξιν πόλις τελειώσασαν. Ὀφείλω μεγάλας χάριτας τῷ κ. Ματτέι βοηθήσαντι εἰς διοργανισμὸν τῶν καθ' ἕκαστα τῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιπιστάτας τῶν διαμερισμάτων οἵτινες ἠγούνοιν εἰς τὸ καθῆκον αὐτῶν. Ἡ καταστροφὴ ἀκρίδων ὑπῆρξε μεγίστη, σκοποῦμεν δὲ ν' ἀναστείλωμεν τὴν καταδίωξιν τὸ προσεχὲς ἔτος, ἔχοντες πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τελικῆς ἐπιτυχίας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω ὅτι χάριν τῆς καταδιώξεως χρήματα πολλὰ ἐδαπανήθησαν. Οἱ λογαριασμοὶ ἐφέτος δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν, ἀλλ' ἡ ἐργασία τῶν τελευταίων δώδεκα μηνῶν ἐδέησε δαπάνην βεβαίως πλέον ἢ 30,000 λιρῶν. Δὲν πο-

μίζω δ' ὅτι οὐδ' ἐλάχιστον μέρος τῆς δαπάνης ταύτης ἐφθάρη. Παντὶ τρόπῳ προσεπαθήσαμεν νὰ διεξαγάγωμεν τὴν ἐργασίαν οἰκονομικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Ἓν ἔτι ὑπολείπεταί μοι νὰ εἴπω, ὅτι δηλαδὴ τὰ περὶ ἀναδιοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων μέτρα εὑρίσκονται εἰς προκεχωρηκυῖαν στάσιν, εὐελπιστῶ δ' ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλομεν λάβει τὰς περὶ τούτου διαταγὰς τῆς Α. Μ. Ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων μέτρων ἔσται ἡ σύνασις εἰρηνοδικείων ἐν τοῖς μεγαλητέροις χωρίοις. Τὸ τοιοῦτον δὲ μεγάλως ἐκζητηθὲν ὑπὸ τῶν χωρικῶν μέλλει νὰ παρέχῃ αὐτοῖς εὐεργετήματα ὁποῖα καὶ οὗτοι προσδοκῶσι.

Δὲν θέλω ἐπασχολήσει ὑμᾶς ἐπὶ πλέον, λέγω μόνον ὅτι ἐξ ὅσων φαίνεται ἡ τοῦ ἔτους τούτου εἰσοδία ἔσται ἴση τῇ τοῦ παρελθόντος ἐλπίζω δ' ὅτι οὕτω καὶ ἔσεται.

ΒΑΡΩΣΙΑ 14]26 Μαΐου 1882

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ, ἐπετείῳ ἡμέρᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης, ἐνώπιον πολυπληθῶν θεατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔξωθεν τῆς Ἀμμοχώστου ἐγίνετο τὸ προαγγελθὲν κατὰ τὸ σύνηθες ἱπποδρόμιον.

Ἂν καὶ ἐφέτος οἱ ξένοι ἦσαν εὐάριθμοι, οὐχ ἧττον μεγάλη τάξις ἐπεκράτησεν ἕνεκα τοῦ χωρισμοῦ τοῦ μέρους διὰ πασάλων καὶ σχοινίων.

Περὶ δὲ τὸ ἑσπέρας ἐν καταλλήλῳ μέρει Βεγγαλικὰ φῶτα ἀνήφθησαν, καὶ πυροτεχνήματα ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Κένεδυ.

Οὐδεμία ὅμως κατὰ τὸ σύνηθες ἐπίσημος ὑποδοχὴ ἐγένετο, ἕνεκεν ἀδιαθεσίας τοῦ Διοικητοῦ.

Ἀμερολήπτως διαβιβάζω πάντοτε τὰ καθέκαστα πρὸς τὴν φίλην "Ἀλήθειαν" καὶ οὐδέποτέ τινα κολακεύω, εὔλογος ὅμως περίστασις σήμερον ἐδόθη μοι ν' ἀποτείνω τὸν πρωσήκοντα ἔπαινον πρὸς τὸν Διοικητὴν ἡμῶν, ὅστις ἅμα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι γυνή τις διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐκ τοῦ κακοῦ τοκετοῦ της, καὶ ἀφοῦ ὁ σύζυγός της παρεκάλεσε τὸν Ἄγγλον Ἰατρὸν τῆς Ἐπαρχίας Δ Ταΐλλερ νὰ σπεύσῃ πρὸς βοήθειαν τῆς συζύγου του, καὶ ὁ Ἰατρὸς τὸ ἀπεποιήθη, ἀμέσως ὁ εὔσπλαγχνος Διοικητὴς μετὰ τῆς Σεβαστῆς μητρός του ἔσπευσε πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ Δόκτορος καὶ μετὰ δεούσας παρατηρήσεις ὑπεχρέωσεν αὐτὸν νὰ σπεύσῃ μεταβάσης τῆς μητρὸς τοῦ διοικητοῦ μετὰ τῆς Κυρίας τοῦ Ἰατροῦ διὰ συντροφίαν μέχρι τῆς ἐπιτροφῆς του· καὶ οὕτω ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς προσπαθείας τοῦ διοικητοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος τοῦ Ἰατροῦ (ὅπερ δὲν ἀρνούμεθα) ἐσώθη ἡ δυστυχὴς γυνή, μήτηρ τόσων ἄλλων ἀκόμη μικρῶν.

Ἐκφράζω ὅθεν καὶ πρὸς τὸν Κύριον Δόκτορα τὰς εὐχαριστήσεις μου, παρακαλῶ αὐτὸν ν' ἀναμιμνήσκηται ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του εἶνι τὸ ἱερώτατον καὶ χρησιμώτατον πάντων τῶν ἐπαγγελμάτων, καὶ ὅτι ἐν τοιαύταις δειναῖς περισάσεσι καθῆκον ἀναραίτητον ἔχει νὰ σπεύδῃ χωρὶς νὰ τῇ τὸ ἐπιβάλλωσι συλλογιζόμενος εἰς ὁποίαν ἀπελπιστικὴν θέσιν ἔφερε σήμερον τὸν δυστυχῆ σύζυγον τῆς κινδυνευσάσης, ὅταν μετὰ δακρύων παρεκάλει αὐτὸν καὶ οὗτος ἠρνεῖτο.

ΠΑΦΟΣ τῇ 14]26 Μαΐου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας."

Τὴν 11)23 Μαΐου ἔλαβον χώραν τὰ προοίμια τῆς τελετῆς τῆς Σ. ἡμῶν Ἀνάσσης, καὶ πρῶτον ἐτάλησαν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Διοικητοῦ κ. Μόρτον Κίγκ προσκλητήρια πρὸς τοὺς ἀνήκοντας τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Διοικήσεως καὶ μή. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἠκούσθησαν περὶ τὸ δειλεινὸν τύμπανα τουρκικὰ καὶ ζορνέδες ἐντὸς τοῦ Καφφενείου Οὐσεὶν ὄμπαση εἰς ὃν ἀνέθεσε τὴν ἐπισασίαν τῆς πομπῆς ὁ ἡμέτερος Δήμαρχος Χασὴπ Ἐφένδης, ὅστις καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον παρευρέθη τῇ αὐτῇ νυκτὶ περιεστοιχισμένος ἐκ πολλῶν εὐϋπολήπτων ὁμογενῶν του οἵτινες παρακαθήμενοι ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἤκουον πολλὰ καὶ διάφορα τερπνὰ τουρκικὰ ἄσματα.

Ἀνατείλαντος δὲ τοῦ Ἡλίου τὴν 12] 24 εἴδομεν ἅπασαν τὴν ἀγορὰν μυρσινοστόλιστον καὶ κατὰ σπαράδην οἰκίας, ἐκτὸς μερικῶν καταστημάτων ὧν φαίνεται οἱ Κύριοι δὲν εἶχον γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Τὴν 9ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας π. μ. ἤχει σοβαρῶς ὁ κώδων τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Θεοδώρου προσκαλῶν τὸν Ἀρχιερέα, Διοικητὴν καὶ ὅλον τὸν πληθυσμὸν κωμοπόλεως καὶ τὸ ἐκ τῶν χωρίων συρρεῦσαν πλῆθος, ὅπως παρευρεθῶσι καὶ ἀκροασθῶσι τὴν ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης, κατανυκτικὴν δοξολογίαν.

Μετὰ τὴν κρούσιν ταῦ κώδωνος, παρῆλθον μόλις τέσσαρα λεπτὰ καὶ ἰδοὺ παρουσιάσθη ὑπάλληλός τις παρὰ τῇ πλατείᾳ Καφενείου Κυριάκου, δίδων σημεῖον ὅτι ὁ διοικητὴς ἦτο ἕτοιμος νὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ περιμενόντων ὑπαλλήλων, καὶ ἄλλων, οἵτινες καὶ μετὰ τὸ σημεῖον πορευθέντες ἐν τῇ οἰκίᾳ του προηγουμένου αὐτοῦ καὶ κατόπιν τοῦ Ἀσυνόμου, ἀφίχθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὶν ἤδη φθάσῃ ὁ Ἀρχιερεύς· μετ' ὀλίγον ἀφίχθη [καὶ ἡ Α. Π. φορῶν τὸν ἀρχιερατικόν του μανδύαν καὶ ἦρχισεν ἡμίσεως ἡτελετὴ καὶ δοξολογία, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἄσμα παρὰ τῶν μαθητῶν ἐψάλη ὑπὲρ τῆς πολυτίμου ζωῆς τῆς Σ. ἡμῶν Βασιλίσσης καὶ τοῦ οἴκου Αὐτῆς καὶ οὕτω μὲ ζητωκραυγὰς ἔληξεν ἡ τελετή. Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ὅτε Δήμαρχος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἦλθον εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Διοικητοῦ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς καί τινες πολῖται πρὸς οὓς ἐν γένει ἐφέρθη εὐγενῶς κατὰ τὸ σύνημά του καὶ συνδιελέχθη ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν περὶ διαφόρων ζητημάτων· ἔπειτα ἀπῆλθον ὅλοι εἰς τὰ ἴδια κατευχαριστημένοι.

Πλησιάζοντος δὲ τοῦ δειλινοῦ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἠκούσθη ἦχος τουρκικῶν ὀργάνων ζορνὲ καὶ τυμπάνου. ἅτινα προσεκάλουν τὸ πλῆθος εἰς τὸ ἁρμόδιον μέρος τοῦ ἱπποδρομίου εἰς ὃ παρευρεθέντες ἐθεώμεθα τὴν ἱππασίαν, ἐν ᾗ ἠριστεύθη ὁ τοῦ Τζουμαλῆ ἵππος τετράκις καὶ ὁ τοῦ Ἀλήπεη ἅπαξ, ἐκ δὲ τῶν ἡμιόνων ὁ τοῦ διοικητοῦ. Εἰς τὸ πήδημα [3 πηδήματα] ἄρχω τις υἱὸς Πιλάλη τρὶς καὶ ἕτερος Ἀλήπεης ἅπαξ, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸ τρέξιμον ὁ ρηθεὶς ἄραψ Πιλάλη δίς. Ταῦτα πάντα ἀπέληξαν εὐχαρίστως· ὅτε ὅμως πλησιάσαντες εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ διοικητοῦ ὅπως ζητήσωμεν ὀλίγον νερὸν πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης μας, ἠκούσαμεν τὸ "γασὰκ" παρά τινος φύλακος, ἐνεπλήσθημεν καθ' ἑαυτοὺς ὀργῆς καὶ θυμοῦ.

Δοθέντος δὲ τοῦ σημείου τῆς παύσεως ἤρχισεν ἡ μελίρρητος τοῦ ζορνὲ μουσικὴ καὶ ὁ ἦχος τοῦ τυμπάνου, μεθ' ὧν συνωδεύθησαν ὁ Δήμαρχος καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐν τῇ πόλει!

Τὴν δὲ ἑβδόμην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. συνῆλθον οἱ μέλλοντες νὰ παρακαθίσωσιν ἐν τῷ δείπνῳ τοῦ διοικητοῦ ὑπάλληλοι καὶ τέσσαρες ἄλλοι ἐκ τῶν εὐϋπολήπτων πολιτῶν ἑλλήνων ἐκτὸς τοῦ ἀρχιερέως, διότι ἦτο νηστεύσιμος ἡ ἡμέρα· τὰ βρώματα ἤρχισαν παρουσιαζόμενα πλουσιοπαρόχως καὶ κατὰ πρῶτον προέπιον ὑπὲρ ὑγιείας τῆς Σ. ἡμῶν Ἀνάσσης τοῦ οἴκου Αὐτῆς καὶ τοῦ διαδόχου, εἶτα τοῦ Κυριάρχου Ἀπτοὺλ Χαμὴτ Χὰν, καὶ ἐν τέλει ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α.' Μετὰ τὸν δεῖπνον ὅστις διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἀφίχθη ὁ διοικητὴς μεθ' ὅλων τῶν συνδαιτημόνων αὐτοῦ εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπερ ἦτο μυρσινοστόλιστον, σημαιοστόλιστον καὶ φωταγωγημένον, ἤρχισε δὲ καὶ αὖθις ὁ ζορνὲς καὶ τὸ τύμπανον καὶ ἐχόρευον οἱ ἐπισάμενοι τὸν Ζεϊπέκκικον.

Ἦσαν δὲ καὶ ἀρκεταὶ Κυρίαι καὶ Κύριοι θεώμενοι τοὺς χορεύοντας καὶ ἀκροώμενοι τῆς μουσικῆς. Οὕτως ἔληξεν ἡ τελετή. Εὐχόμεθα δὲ τὸ ἐπιὸν ἔτος ὅπως ἴδωμεν περιεργότερα!

Κ. Κ.

ΛΥΣΙΣ.

τοῦ 26 αἰνίγματος

Λαύριον, λαύρα, ἴον.

τοῦ δὲ 27 Πῶλη, ὕλη.

Μόνος λύτης ὁ ἐν Λεμησσῷ κ. Ἰω. Καραγεωργιάδης ἰατρός.

ΑΙΝΙΓΜΑ 28

Ἔχω μῆκος ὡς τοῦ κρίνου,
Καὶ λευκότητα χιόνος,
Εἰς τοὺς κήπους μὲ τὰ ἄνθη,
Τρέφομ' ἐν καιρῷ χειμῶνος
Καὶ τὴν ἄνοιξιν ἀκόμη·
Πλὴν σπανίως θά με εὕρῃς·
Δύσκολον τὸ ὄνομά μου,
Νὰ τὸ λύσῃς δὲν ἠξεύρεις·
Φέρω ἐπὶ κεφαλῆς μου,
Λευκὴν κόμην ὡς πρεσβύτης,
Καὶ κατάλευκον χιτῶνα,
Ὡς πᾶς ἔντιμος πολίτης.
Ἂν τὴν κεφαλήν μου κόψῃς,
Πνευματώδης τότε εἶμαι,
Καὶ τὸ εἶδός μου ἀλλάσσει,
Φέρω τότε ἄλλο σχῆμα,
Ὄχι πλέον τοῦ πολίτου,
Ἀλλὰ σχῆμα καλογήρου.
Ἴσως καὶ Ἀρχιμανδρίτου,
Καὶ εἰς τὰς μονὰς συχνάζω,
Κ' εἶμαι πάντα μὲ τὸν κλῆρον·
Παρατήρησον θὰ μ' εὕρῃς
Μεταξὺ τῶν καλογήρων.

ΜΙΧ. ΓΚΙΟΥΖΕΛΕΤΟΣ.

Ἐν Τάντᾳ.

Εἰδοποίησις.

Ὁ Κος Ἐρρῖκος Μοντίνι εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ δίδῃ Ἀγγλικὰ μαθήματα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνωσι τοιαῦτα. Τὴν πρωΐαν ἀπὸ τὰς 9 μέχρι τῶν 12, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀπὸ τὰς 2 μέχρι τῶν 6 1]2

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυνθήτω ὁ βουλόμενος εἰς τὸ Γραφεῖον "Ἀληθείας".

Ἀγγλικὰ μαθήματα ἰδιαιτέρως δίδονται καὶ εἰς ἰδιαιτέρας τάξεις ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρρίκου Μοντίνι εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς, Καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 9 π. μ. μέχρι τῶν 12 καὶ ἀπὸ τὰς 2 μ. μ. μέχρι τῶν 7.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτω ὁ βουλόμενος ἢ πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς τὸ γραφεῖον "Ἀληθείας."

Mr. H. Montini informs the honorable public, that he undertakes to give English lessons, to all those who are willing to take—In the morning from nine to twelve o'clock—In the afternoon from 2 to half past six—

Apply for all particulars at "Alethia's" Office.

Lessons of the English language are given privately and in spesial classes by Mr. Hy. Montini at fair moderate prices; Every day from 9 to 12 o'clock. a. m. and from 2 to 7 p. m.

For futher particulars, you may apply either to himself 14 King Richard's Str. or to our Office.

* *

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυνόμενον ὑπὸ κ.

Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῷ νεοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩι, κειμένῳ ἐν τῇ κεντροκωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως καὶ ἀγορᾶς, εὑρίσκει ἀπροσερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα καὶ καλῶς κατασκευαζόμενα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐκ αὐτῷ δεκτοὶ καὶ συνδρομηταὶ μὲ τὸν μῆνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί, ὑπηρεσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 4)16 Φεβρουαρ. 82.

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel situated in the most central place of the town and market, the comer will find great attendance, cleanness and well prepared and delicate dishes.

In the upper story of the building there are bed-rooms and subscribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

Limassol 4]16 February 1882

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΛΗΘΕΙΑΣ.,

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 29)10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 76

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗι ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ.

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν διατριβή τις περὶ τῆς ἀμφιβόλου αὐθεντικότητος τῶν ἐν Γόλγοις ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἀνακαλύψεων τοῦ ἄλλοτε ἐν Κύπρῳ ἀρχαιολόγου στρατηγοῦ ἢ προξένου τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας Σεσνόλα, οἱ συγγραφεῖς τῆς ὁποίας Clarence Cook ἢ Fenardent ἐν σελίδι 23 ἢ 24 συκοφαντοῦσι τοὺς Λεβαντίνους ἰδίᾳ δὲ τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους ὅτι ἐτεχνούργησαν ἢ ἐνεταφίασαν ἐν Γόλγοις τἀγάλματα καὶ λοιπὰ ἐκεῖνα ἅτινα κατόπιν προσεποιήθησαν ὅτι ἀνεῦρον καὶ ἐπώλησαν ὡς ἀρχαῖα πρὸς τὸν Στρατηγὸν ἀπατηθέντα οὕτω καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπατήσαντα ἐν ἀγνοίᾳ τὸ Μητροπολιτικὸν Μουσεῖον τῶν Τεχνῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου εὑρίσκονται ἤδη τὰ κειμήλια ἐκεῖνα τῆς προγονικῆς τέχνης.

They can, indeed, outwit the very devil himself, ἤτοι δύνανται ν' ἀπατήσωσι τῷ ὄντι καὶ αὐτὸν τὸν διάβολον; γράφουσιν οἱ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εὐγενεῖς τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων κατήγοροι, ἐνῷ ὤφειλον νὰ γνωρίζωσιν ὅτι μήτε ἡ γλυπτικὴ μήτε σχετική τις πρὸς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἀνερευθέντων τεχνουργημάτων ἄλλη τέχνη σώζεται πλέον ἐν Κύπρῳ, καὶ ὅτι τὰ ἔξοδα μόνον πρὸς ἀγορὰν τῆς ὕλης καὶ ἐνταφιασμὸν τῶν ἀγαλμάτων εἰς βάθος τοιοῦτον; ἐν ᾧ ἀνερεύθησαν ἐν Γόλγοις, ἦσαν καί εἰσιν ἀνώτερα τῶν δυνάμεων τῶν συκοφαντουμένων σημερινῶν Κυπρίων.

Πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἐν Γόλγοις Ναοῦ, αὐτοῦ ἐκείνου ὃν ὁ κ. Σεσνόλας κατόπιν μὲ πολλὴν ταχύτητα καὶ ἐπιτυχίαν ἀνεκάλυψε, τὸ ἐν Παρισίοις Μουσεῖον πρὶν ἔλθῃ ὁ Ἀμερικανὸς Πρόξενος εἰς Κύπρον εἶχεν ἀποστείλῃ τοὺς Κυρίους Βοκὲτ καὶ Βαδιγκτὼν διασήμους, ὡς γνωστόν, Γάλλους ἀρχαιολόγους, οἵτινες πολλὰ μοχθήσαντες οὐδὲν ἐπέτυχον καίτοι ἔκαμον τὰς ἀνασκαφὰς εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀκριβῶς εἰς τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἐξηκολούθησεν αὐτὰς ὁ Στρατηγὸς. Πλεῖστοι τότε ἐπεσκέφθησαν ἐν Γόλγοις τὸν κ. Σεσνόλαν καὶ συγχαίροντες αὐτῷ ἔβλεπον καὶ τὰ μέρη ἀφ' ὧν ἐξήγοντο τἀγάλματα, ἡ δὲ ἐν Λάρνακι προξενικὴ κατοικία αὐτοῦ, εἰς ἣν μετεφέροντο αὐτά, κατήντα ἐπὶ πολὺ κέντρον συρροῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ εὑρίσκετο καὶ ἐντόπιός τις δυνάμενος ὄχι τὸν διάβολον ν' ἀπατήσῃ ἀλλὰ μόνον τὴν ἀλήθειαν νὰ καταγγείλῃ περὶ τῆς πλαστότητος τῶν εὑρημάτων, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ Κυρίου Σεσνόλα ἡ ἀπροσδόκητος ἐπιτυχία εἶχεν ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ τὴν ζηλείαν, καὶ τὸν φθόνον· ἴσως τῶν πτωχῶν ἐντοπίων καὶ αὐτῆς τῆς Γαλλικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας εἶχον γείνῃ τοῦ κ. Βοκὲτ αἱ ἔρευναι. Εἴμεθα εἰς θέσιν μάλιστα νὰ γνωρίζομεν ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἔκαμε τὰ φωτογραφήματα τῶν εὑρεθέντων ἀγαλμάτων καὶ ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους ὅπου λάθρα ἢ διὰ πολλῶν ἐξόδων ἐστάλη καὶ εὑρίσκεται ἤδη ἐν Λούβρῳ καὶ ἕν ἐκ τῶν ἀγαλμάτων ἐκείνων. Ὅμοια φωταγραφήματα ἐστάλησαν καὶ πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τοῦ τότε Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ κ Μενάρδου. Ὁ γνωστότατος καὶ δόκιμος εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον τοῦ Λονδίνου κ. Δημήτριος Πιερίδης, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν καὶ μόνος τῆς Κύπρου ἀρχαιολάγος ἐκ Λάρνακος, ὅπου διέμενε τακτικῶς καὶ διαμένει ὡς ὑποδιευθυντὴς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, καθημερινῶς ἐπισκεπτόμενος τότε τὰ μετακομιζόμενα καὶ τακτικὰς λαμβάνων σημειώσεις, ἦτο εἰς θέσιν ἀμέσως νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ κηρύξῃ χάριν τῆς ἐπιστήμης τὴν πλαστότητα καὶ τὸ κίβδηλον, ἅτινα ἐπ πρωτο μετὰ τόσα ἔτη ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἐν ταῖς ἰδέαις καὶ τῷ χαρακτῆρι μόνον τῶν κκ. Clarence Cook καὶ Fenardent.

Ἀλλὰ μήπως οἱ Κύριοι οὗτοι, τοιοῦτοι ὄντες, προσταθοῦσιν αὐτοὶ δι' ἴδιον αὐτῶν τέλος νὰ ἐξαπατήσωσι τοὺς Ἀμερικανοὺς ἢ τὴν δημοκρατουμένην Κυβέρνησιν τῆς Βασιγκτῶνος συκοφαντοῦντες τοὺς ἀνατολίτας ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου; ἤτις ἐτιμήθη ὑπ' αὐτῆς διὰ τῆς διατηρήσεως προξενείου Ἀμερικανικοῦ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη;

Ἐν δικαίᾳ ἄρα ἀγανακτήσει ἐπὶ τῇ προσβολῇ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ τόπου, διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῶν συκοφαντῶν, διότι οὐδεπότε οἱ Κύπριοι κατεσκεύασαν ἢ ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευάσωσι τὴν σήμερον ἄγαλμα ἤ τι τοιοῦτον ὅ περ ἐπώλησαν ὡς παλαιὸν εἰς τὸν κ. Σεσνόλαν, οὗτινος ἡ δραστηριότης, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὀξύνοια ἀνέσυραν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοὺς προγονικοὺς ἡμῶν ἀληθινοὺς θησαυροὺς οὓς κατέχει τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Μουσεῖον τῶν τεχνῶν.

Ἀντίτυπον τοῦ παρόντος φύλλου στέλλεται πρὸς τοὺς συκοφάντας, ἕτερον δὲ ὅμοιον πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, παρακαλούμενον ἵνα εὐαρεστηθῇ ἢ πράξῃ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τοὺς συκοφαντουμένους Κυπρίους ἐξ ὀνόματος τοῦ προσβαλλομένου ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ βασιλικὴ τῆς Ἰταλίας Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐκδηλώσῃ πασιφανῶς τὴν ἑαυτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν ἐν Λεμησσῷ Προξενικὸν αὐτῆς Πράκτορα ἀξιότιμον Κύριον Σωκράτη Ν. Φραγκούδην ἐπὶ ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτοῦ, προὐκάλεσε τὴν ἔκδοσιν Βασιλικοῦ διατάγματος, δι' οὗ ὁ ρηθεὶς Κύριος διωρίσθη Ἱππότης τοῦ Ἰταλικοῦ στέμματος μετ' ἀδείας ὅπως κοσμῆται διὰ τῶν οἰκείων παρασήμων. Τοῦ Βασιλικοῦ διπλώματος προηγήθη περιποιητικὴ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

—

Ἡ ἀκρὶς ἐν τοῖς μέρεσι Λάρνακος καὶ Λευκωσίας μεθ' ὅλην τὴν καταδίωξιν, ἣν ὑπέστη, προξενεῖ οὐκ ὀλίγας βλάβας· οὕτως ἐκτὸς τῶν κατὰ τῶν σιτηρῶν ἐπιθέσεών της, καταστρέφει τὰ ἐν τοῖς κήποις καλοκαιρινά· ἐν τῷ κατὰ τὴν Λάρνακα Κιτίῳ κατέστρεψεν ἅπαντας τοὺς κήπους, περιαγαγοῦσα τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς εἰς ἀπελπισμόν.

—

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Ἐξ. δὲν θέλει ἀνέλθει εἰς Ὄλυμπον, ἀλλὰ θέλει διαμείνῃ ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα ἐν Λευκωσίᾳ ἀναμένουσα ἐκ Λονδίνου τὰς ὁδηγίας περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς καὶ θὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς προσεχεῖς διακοπὰς τῶν δικαστηρίων.

—

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Συνταγματάρχης Οὐάρρεν ἀνεχώρησε τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ εἰς Ἀγγλίαν, λαβὼν τρίμηνον ἄδειαν ἀπουσίας, ὡς ἐμάθομεν.

—

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐν ζυθοπωλείῳ τινὶ Μιχαὴλ τις ἐκτῶν χωρίων Σμύρνης, δυσαρεστηθεὶς μὲ τὴν φίλην του ζυθοπώλιδα Εἰρήνην κατήνεγκεν ἐπὶ τοῦ θώρακος αὐτῆς διὰ μαχαίρας δωδεκάδα ὅλην τραυμάτων! Ὁ γενναῖος οὗτος παρεδόθη μόνος του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ δὲ τραυματισθεῖσα φίλη του νοσηλεύεται ἤδη ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐλπίζεται δ' ὅτι θὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον διότι ἐκ τῶν τραυμάτων μόνον ἕν, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰατροῦ, κατηνέχθη καιρίως.

—

Εἰς τὴν νέαν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς Ἐφορίας τῶν ἐν τοῖς χωρίοις σχολείων, ἣν ἀντὶ τοῦ αἰδεσίμου κ. Σπένσερ ὑπέγραψεν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Οὐάρρεν διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον, ἀπήντησαν ἀρνητικῶς πᾶσαι αἱ Ἐφορίαι τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ, ἂν καλῶς ἐπληροφορήθημεν. Ὁ δὲ λόγος τῆς ἀρνήσεως ὁ κυριώτερος εἶναι ὅτι, δὲν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν φυσικὸν ἐπόπτην τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των, ἤτοι τὸν πνευματικὸν αὐτῶν ἀρχηγόν, δι' ἄλλον τινά. Ἐπειδὴ δὲ, ἐνῷ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐγένετο πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Κύπρου, ἐπιμένει οὐχ ἧττον προτείνουσα τὴν συνδρομήν της ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον, ἐσμὲν ἠναγκασμένοι πως νὰ ὑποθέσωμεν δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι ἡ Διοίκησις διὰ λόγους ἰδίους μὴ θέλουσα νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἀφοῦ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους ἄκουσα νὰ ποιήσῃ τοῦτο, ἔθηκεν ὅρον τῆς συνδρομῆς, ὃν ἐγίνωσκεν ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀπαράδεκτον, ἢ ὅτι θεωροῦσα ἀντικειμένους εἰς τὸ προσφιλὲς αὐτῇ διοικητικὸν σύστημα τοὺς στενοὺς δεσμοὺς, οὓς

εἰρηνευτικῶν [illegible] ἀρχόντων του, προσπαθεῖ πάσῃ δυνάμει νὰ τοὺς διαρρήξῃ· ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀποτύχῃ καὶ ἐν τούτῳ, ἂν πράγματι τοιοῦτος ἦναι ὁ σκοπός της· ἡ προτεινομένη συνδρομὴ οὔτε τόσον μεγάλη οὔτε καὶ διαρκὴς εἶναι ὥστε νὰ ὑποπτεύσωμεν ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες τῆς Κύπρου θὰ λησμονήσωσι χάριν αὐτῆς τί ἀπήντησεν ὁ θεάνθρωπος ἰδρυτὴς τῆς θρησκείας των εἰς τὸν Σατανᾶν, ὑποσχόμενον νὰ δώσῃ αὐτῷ ὅλον τὸν κόσμον «ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃ αὐτόν.».

—

Ἄσμενοι ἀναγράφομεν γενναίαν καὶ φιλοπάτριδα πρᾶξιν τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἡμετέρου συμπατριώτου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἱερωνύμου Μυριανθέως. Ὁ τὴν πατρίδα του τιμῶν λίαν εὐπαίδευτος οὗτος κληρικὸς ἀφιέρωσεν 850 ἀγγλ. λίρας, ἐκ τῶν τόκων τῶν ὁποίων θὰ συντηρῆται ἀλληλ. σχολὴ ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ κώμῃ Καμινάριᾳ τῆς ἐπαρχίας Μυριανθούσης· ἐκτὸς τούτου ὥρισε καὶ 100 λίρας πρὸς οἰκοδόμησιν τῆς σχολῆς. Ἐφόρους τῆς Σχολῆς ὥρισε τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Κερυνείας καὶ τὸν κ. Θ. Χ. Μιτζῆν ἐφ' ὅρου ζωῆς. Τοιαῦται ἀγαθαὶ καὶ εὐγενεῖς πράξεις εἰσὶν ἀνώτεραι παντὸς ἐπαίνου.

—

Ὑπ' ἀγγλικῆς ἑταιρίας, ἐν Αἰγύπτῳ διαμενούσης, θέλει οἰκοδομηθῇ, ὡς μανθάνομεν, ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου μέγα ξενοδοχεῖον ἐξ 150 δωματίων μετὰ παραρτήματος ἐν Λεμησσῷ, ὅπως ἀγγλικαὶ οἰκογένειαι ἐξ Αἰγύπτου καὶ Συρίας διάγωσιν ἐν Κύπρῳ κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους χάριν ἐξοχῆς.

—

Τὸ Ἀγγλικὸν ταχυδρομικὸν ἀτμόπλουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 30)11 Ἰουνίου θέλει ἀναχωρεῖ ἐκ Λεμησσοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 9 μ. μ.

—

Ἡ νεολαία Λεμησσοῦ ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Νάπας τὴν 21 Μαΐου, ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου, λαμπρὰν δοξολογίαν, τὴν δ' ἑσπέραν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς μουσικῆς, πεφωταγωγημένη, ἐγένετο ἱκανὴ συνάθροισις, ἐρρίφθησαν δὲ πολλὰ πυροτεχνήματα καὶ πολλαὶ ζητωκραυγαὶ ἀνεπέμφθησαν. Αὐθημερὸν δ' ἀπεστάλη τῷ Διαδόχῳ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος καὶ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

Πρὸς τὴν Α. Ὑψηλότητα τὸν Πρίγγιπα Κωνσταντῖνον.

Εἰς Ἀθήνας.

«Μετὰ τέσσαρας αἰῶνας ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Λεμησσοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος, εὔχεται ὑμῖν τε καὶ τοῖς Σεπτοῖς ὑμῶν γονεῦσιν εὐτυχίαν καὶ πανελλήνιον βασιλείαν.»

Εἰς ἀπάντησιν τούτου ἐλήφθη παρὰ τοῦ Διαδόχου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

«Εὐχαριστῶ Ὑμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῆς ἑορτῆς μου συγχαριτηρίοις εὐχαῖς ὑμῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

—

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἀγγλικοῦ ἀφίκοντο εἰς Κύπρον περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἐπιβάται, ἐν οἷς καὶ ἀγγλικαί τινες οἰκογένειαι.

—

Ἐλλείψει χώρου, τὴν τῆς Ἐφορίας Λευκονίκου ἐπιστολὴν θέλομεν δημοσιεύσῃ προσεχῶς.

—

Ἕνεκεν τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μὴ ἐκδόσεως τῆς «Ἀληθείας», ἐκδίδομεν ταύτην σήμερον μετὰ παραρτήματος.

—

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Λευκωσία 5 Ἰουνίου 1882.

Κύριε

Διετάχθην παρὰ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ νὰ σας εἰδοποιήσω, ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν γνωστοποιοῦσαν αὐτῷ ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ἔλαβε τηλεγράφημα περιέχον τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν καὶ τῶν κατοίκων Λεμησσοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς γεννήσεως Της.

Ἡ Α. Ἐξ. διετάχθη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Κιμβερλέϋ νὰ εἰδοποιήσῃ ὑμᾶς ὅτι ἡ Βασίλισσα ἐγκαίρως ἔλαβε τὸ συγχαρητήριον καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα αἱ εὐχαριστήσεις Της ἀπονεμηθῶσι πρὸς τοὺς κατοίκους Λεμησσοῦ διὰ τὰς νομίμους τῶν χάς των.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ.

(ὑπογ.) ΚΙΓΚ ΧΑΡΜΑΝ

βοηθὸς Ἀρχιγραμματέως.

Τῷ Κυρίῳ Χ. Καρύδη, Δημάρχῳ,

Εἰς Λεμησσόν.

Η ΚΑΤΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΜΗΝΥΣΙΣ.

[συνέχεια ἐκ τοῦ ὑγουμ. φύλλου]

Σὺν ταῖς πρὸς τὰ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἀναφοραῖς ἡμῶν, διὰ τοῦ κάτωθι πληρεξουσίου κατεστήσαμεν ἀντιπρόσωπον ἡμῶν τὸν ἐν Λευκωσίᾳ δικηγόρον κ. Πασχάλην Κωνσαντινίδην, ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας καὶ ζητήσῃ ἀνθ' ἡμῶν τὸ περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ ρηθέντος δικαστηρίου ζήτημα.

Τὸ πληρεξούσιον ἔχει οὕτω.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου ἐγγράφου, ὁ ὑποφαινόμενος Α. Κ. Παλαιολόγος καθιστῶ πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπόν μου τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Π. Κωνσταντινίδην, δικηγόρον, ἵνα παρουσιασθῇ ἀντ' ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ Ταβῆ καὶ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ δικαιοδοσία τῆς διαδικασίας τῆς κατ' ἐμοῦ μηνύσεως τοῦ κ. Μελῃξιὰν ἀρμόζει εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Λεμησσοῦ καὶ οὐχὶ τῆς Λευκωσίας, καὶ ἐν περιπτώσει μεταχειρισθῇ κατὰ τῆς τυχὸν ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως καὶ εἴτι ἄλλο ὅμοιον φανῇ κατάλληλον.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Π. Κωνσαντινίδης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράφῃ, δέχηται καὶ κοινοποιῇ ἀντ' ἐμοῦ τὰ κατάλληλα ἔγγραφα καὶ πράττῃ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι συντελεστικὸν πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπόν.

Εἰς πίστωσιν ἐξέδωκα ἰδιοχείρως τὸ παρόν.

Ἐν Λεμησσῷ 15]29 Μαρτίου 82.

Ὁ ἐντολεὺς

Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Τὸ τῆς Λευκωσίας ὅμως Ταβῆ ἐπέμεινεν ὅπως παρουσιασθῶμεν ἡμεῖς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἴπωμεν ὅ,τι εἴχομεν νὰ εἴπωμεν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Διοικητὴς Λεμησσοῦ ἀπηύθυνεν ἡμῖν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 31 Μαρτίου 1882.

Κύριε.

Πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι συνεπείᾳ τηλεγραφήματος ληφθέντος παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Λευκωσίας διατάσσεσθε ὑπὸ τοῦ Ταβῆ τοῦ διαμερίσματος Λευκωσίας ἵ' ἀπαντήσητε αὐτοπροσώπως εἰς τὰς καθ' ὑμῶν κλήσεις.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ.

[ὑπογ.] Ρ. Δ. Ν. ΜΙΤΣΕΛ

Διοικητής.

Τῷ Κυρίῳ

Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩι.

Ἐν Λεμησσῷ.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς ἐπεμένομεν αὐθις ὅτι ἦν ὅλως παράνομος ἡ ἐνώπιον τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας προσαγωγὴ ἡμῶν, ὁ Διοικητὴς Λεμησσοῦ ἐνετάλη ἐκ Λευκωσίας νὰ εἰδοποιήσῃ ἡμᾶς διὰ τοῦ Προξενείου ὅτι ἄνδεν ἀπηρχόμεθα εἰς Λευκωσίαν θὰ ἐξεδίδετο καθ' ἡμῶν ἔνταλμα συλλήψεως (!) ὡς οὔσης κατὰ θέσεως ποινικῆς. Τὸ ἡμέτερον Προξενεῖον ἐποίησε καὶ πάλιν τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τὴν ἐν Λευκωσίᾳ κεντρικὴν Διοίκησιν; ἀποτυχὸν ὅμως εἰς πάντα τὰ ἑαυτοῦ διαβήματα, διέταξεν ἡμᾶς νὰ πρέξωμεν ὅ,τι ἐθεωροῦμεν ἀναγκαῖον, καθόσον μὴ εἰσακουσθεισῶν παρὰ ταῖς τοπικαῖς ἀρχαῖς τῶν παραστάσεων αὐτοῦ, ἐθεώρει πᾶσαν δυνατὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἀλυσιτελῆ. Ἡμεῖς ὅμως φρονοῦντες ὅ,τι εἴχομεν δίκαιον καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν λογικὴν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἐν Λεμησσῷ, ἔνθα διαμένομεν καὶ ἐκδίδοται καὶ ἡ μετέρα ἐφημερίς, ἐκδίκασιν τῆς καθ' ἡμῶν μηνύσεως τοῦ κ. Μελῃκτσιὰν, ἀπηυθύναμεν διὰ τοῦ ἐν Λάρνακι Προξενείου πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν τὴν ἑξῆς αἴτησιν:

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν Κύπρου κτλ. κτλ.

Εἰς Λευκωσίαν.

Ἐξοχώτατε.

Ὁ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετ. Ἐξοχότητος ὅ,τι ἔλαβον ἐπανειλημμένως παρὰ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Ταβῆ δύο κλήσεις ὅπως παρασῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν 18 ἰσαμένου μηνυόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Μελικτσιὰν δι' ἀνταπόκρισιν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι "Ἀληθείᾳ".

Ἐπειδὴ ὅμως διαμένω ἐν Λεμησσῷ, ἔνθα ἐδημοσιεύθη, ἡ ἐν λόγῳ ἀλληλογραφία, εἶμαι δὲ καὶ ὑπήκοος Ἕλλην, παρακαλῶ εὐσεβάστως τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως, δυνάμει τῆς πρὸς Αὐτὴν διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σεβασοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Μ. Βρετανίας, εὐαρεσουμένη διατάξῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ High Court Λεμησσοῦ.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ πάντος σεβασμοῦ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εὐπειθέστατος,

Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 31)12 Ἀπριλ. 81

[ἀκολουθεῖ.]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ πράγματα τῆς Αἰγύπτου, ἐπιβάται ἐλθόντες χθὲς ἐκεῖθεν παριστῶσιν ὡς ἐν λίαν κρισίμῳ θέσει εὑρισκόμενα.— Ἐκ τῶν Ἀλεξανδρινῶν δὲ φύλλων ἐρανιζόμεθα τὰς ἑξῆς εἰδήσεις. Ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλεν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ "Ἰζζεδὲν" εἰς Αἴγυπτον εἰρηνευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Δερβὶς πασᾶ.— Ὁ Κεδίβης ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ Σουλτάνου, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἄμεσος ἀναπολὴ ὅλων τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν, κυρίως τῶν ἐκτελουμένων τῆς ξηρᾶς ἔργων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὁ Κεδίβης ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τὸν ὑπουργὸν "ἐντολῇ τοῦ Σουλτάνου."— Ὁ Ἄραβη πασᾶς διέταξε τὴν διακοπὴν πασῶν τῶν στρατ. παρασκευῶν, ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ σόλοι θ' ἀποσυρθῶσιν.— Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν συνδιάσκεψιν καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δερβὶς πασᾶ, ὅπως ἀποδειχθῇ ἡ ἕνωσις τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας. Ὁ Δίλκε ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ δοθεῖσαι τῷ Δερβὶς πασᾷ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ὁδηγίαι συμφωνοῦσι πρὸς τοὺς ὁρισθέντας ὡς βάσεις τῆς συνδιασκέψεως ὅρους. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ὁλῶς πείθεται διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς Πύλης καὶ ἀποδέχεται πάντοτε τὴν πρότασιν περὶ συνδιασκέψεως.— Ὁ Δίλκε ὁμιλῶν περὶ τῆς ὑποβληθείσης τῷ Κεδίβῃ ὑπὸ τῶν προξένων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διακοινώσεως, ὑπέμνησεν ὅτι διεκήρυξεν ἤδη ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀγγλ. ὑπουργείου δὲν δύναται ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν διαβημάτων· ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι, ἂν ἡ συνδιάσκεψις δὲν συνέλθῃ εἰς Κων)πολιν, δύναται νὰ συνέλθῃ ἀλλαχοῦ.— Ὁ Σουλτάνος μαθὼν ἅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεσκευάζοντο προχώματα ἔμπροσθεν τοῦ ἀγγλ. πολεμικοῦ Ἀμιτήγου, ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν Κεδίβην ὅτι, ἐὰν ἐγίνετο ἐχθρικὸν κίνημα θὰ ἐξηρεθίζετο τὸ ἀγγλικὸν ἢ γαλλικὸν ἔθνος κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀνατροφέκτως δὲ θὰ ἤγετο εἰς πόλεμον καὶ προσάρτησιν τῆς χώρας. Ὁ Κεδίβης ἀνεκοίνωσε τῷ Ἄραβῃ τοὺς λόγους τοῦ Σουλτάνου.— Αἱ μεγάλαι τράπεζαι Ἀλεξανδρείας ἀπέστειλαν εἰς Εὐρώπην τὰ διαθέσιμα χρήματα καὶ τοὺς τίτλους, φοβούμεναι ταραχάς.— Ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης ἐπιλεύτησε τὸ παρελθὸν Σάββατον.— Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἄγγλοι δι' ἀναφορᾶς των ἐζήτησαν νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἐν τῷ στόλῳ στρατὸς πρὸς προστασίαν τῶν ὁμογενῶν Ἀγγλων.